

VERWARRING OVER DE ROL VAN MAN EN VROUW - HOE VERDER?

Wayne Grudem

MANNEN EN VROUWEN ZIJN GELIJK IN WAARDE EN WAARDIGHEID

Genesis 1:27, 'God schiep de mens als zijn evenbeeld (...) mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen'. Elke discussie over man-zijn en vrouw-zijn in de Bijbel moet hier beginnen. Gods evenbeeld zijn betekent: zijn als Hij en Hem op aarde vertegenwoordigen. Alleen mannen en vrouwen hebben dat grote voorrecht, dieren niet en zelfs engelen niet. We moeten mannen en vrouwen daarom met evenveel waardigheid behandelen omdat ze beiden evenveel waarde hebben.

De dwalingen van mannelijke overheersing die je in bijna alle culturen in de geschiedenis tegenkomt, zijn ontstaan als gevolg van zonde. Nergens zegt de Bijbel dat mannen méér naar Gods beeld geschapen zijn dan vrouwen. Overal waar men mannen hoger acht dan vrouwen, wordt deze waarheid ontkend. Overal waar vrouwen minderwaardig worden behandeld, wordt de bijbelse waarheid van gelijkheid naar het beeld van God ontkend.

MANNEN EN VROUWEN HEBBEN VERSCHILLENDE ROLLEN IN HET HUWELIJK ALS ONDERDEEL VAN DE GESCHAPEN ORDE

(i) De volgorde

Adam werd als eerste geschapen, daarna kwam Eva. Misschien zien we dat niet als iets belangrijks. Voorstanders van gelijkheid zeggen gewoonlijk dat er in het huwelijk of in de kerk geen verschillende rollen zijn die zijn gebaseerd op geslacht alleen; verschil in rollen is slechts gebaseerd op voorkeur en gaven. Als het 'eerst geschapen zijn' leiderschap met zich meebrengt, waarom hebben de dieren dan geen gezag over ons? Een goede vraag, maar in het Oude Testament heeft het idee dat op de eerstgeborene in het gezin het leiderschap rust, alleen betrekking op menselijke families. God schiep Adam eerst en gaf hem taken. Vervolgens schiep Hij Eva en daaruit werd een leiderschapsrol voor de eerstgeborene afgeleid.

In 1 Timoteüs 2:13 zegt de apostel Paulus: 'Want Adam werd als eerste geschapen, pas daarna Eva,' en hij ziet dat als een permanente waarheid die ook invloed heeft op hoe wij met elkaar omgaan in de kerk.

(ii) De vertegenwoordiging

Adam, en niet Eva, vertegenwoordigde het menselijke geslacht. Het was Eva die het eerst zondigde, daarom zou je denken dat wij onze zondige natuur zouden erven van Eva. Maar 1 Korintiërs 15:22 zegt: 'Zoals wij door Adam allen sterven, zo zullen wij door Christus allen levend worden gemaakt.' We erven een zondige natuur vanwege de zonde van Adam. Er staat niet: 'Zoals wij door Eva allen sterven'. Adam had een representatieve leiderschapsrol voor het menselijke geslacht die Eva niet had.

(iii) De naamgeving van de vrouw

Genesis 2:23 - 'Toen riep de mens uit: '(...) een die zal heten vrouw'. Dat Hebreeuwse woord 'heten' werd al eerder in Genesis gebruikt: God 'noemde' het licht dag, de duisternis noemde hij nacht'; Adam 'gaf namen' aan de dieren. Datzelfde woord wordt gebruikt wanneer Adam de vrouw 'vrouw' noemt. In de hele Bijbel is het gezag om namen te geven een indicatie van leiderschap.

(iv) De naamgeving van het menselijke geslacht

Genesis 5:2 - 'Mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen (...) en noemde hen 'mens' toen zij werden geschapen.' Het Hebreeuwse woord 'adam' wordt in deze eerste hoofdstukken van Genesis tenminste twaalf keer gebruikt om te spreken over de man ter onderscheiding van de vrouw. God heeft het menselijke geslacht geen 'vrouw' genoemd of geen geslachtsneutrale term gegeven als 'menschheid' of 'persoonsheid'. Hij gebruikte een term met een mannelijke gevoelswaarde.

(v) De eerst verantwoordelijke

Genesis 3:9 - 'Maar God, de Heer, riep de mens (enkelvoud): Waar ben je?' (enkelvoud). God komt de tuin in en roept Adam en Eva niet allebei. Hij roept de man. Toen mijn drie zonen nog klein waren, zei ik, als ik vond dat ze zich misdroegen: 'Elliot, wat is er gebeurd?' Waarom? Omdat hij de oudste is en meer verantwoordelijkheid had. Ik vroeg hem altijd als eerste om opheldering. Zo vroeg God ook aan Adam wat er gebeurd was, wat wijst op eerst verantwoordelijke.

(vi) Het doel

Eva werd geschapen voor Adam en niet andersom. Genesis 2:18 - 'Het is niet goed dat de mens alleen is, ik zal een helper voor hem maken die bij hem past.' Het woord 'helper' sloeg hier op Eva. 'Helper' is geen vernederende term, het is een eervolle term en wordt in de Bijbel vaak gebruikt voor God, maar het geeft aan dat Eva werd geschapen om een ondersteunende rol te hebben. Het woord 'helper' is de aanvulling op het woord 'leider'.

(vii) Het conflict

De vloek die God oplegde nadat Adam en Eva hadden gezondigd, bracht een misvorming van de oorspronkelijke rollen, niet de introductie van nieuwe rollen. Genesis 3:16 - 'Tegen de vrouw zei hij: Je zwangerschap maak ik tot een zware last, zwoegen zul je als je baart. Je zult je man begeren en hij zal over je heersen.' Sleutelwoorden zijn 'begeren' en 'heersen'. Wat betekent het wanneer God tegen Eva zegt dat ze haar man zal begeren? Is het seksueel verlangen? Dat zou in strijd zijn met de rest van het bijbels onderwijs dat seksueel verlangen binnen het huwelijk niet als een vloek maar als een zegen beschouwt. Veel oudtestamentische geleerden menen dat het een agressief verlangen is om Adams leiderschap te weerstaan. Dit zeldzame Hebreeuwse woord 'teshuqah' plus het voorvoegsel 'el' komt in de hele Bijbel maar op één andere plaats voor, in Genesis 4:7. God zegt tegen Kaïn: '(...) dan ligt de zonde op de loer, begerig om jou in haar greep te krijgen; maar jij moet sterker zijn dan zij.' Het is een beeld van een leeuw die buiten de deur staat te wachten om zich op Kaïn te werpen en hem te overmeesteren. Het is een agressieve, vijandige begeerte die tegen hem gericht is. Hetzelfde woord en dezelfde constructie worden hier gebruikt. God zegt tegen Eva: 'Je zult een agressieve begeerte hebben, die gericht is tegen je man om zijn leiderschap te weerstaan.' Vervolgens zegt God: 'Hij zal over jou heersen.' Het Hebreeuwse woord hier is 'mashal', dat altijd gebruikt wordt voor heersen door superieure kracht. God zegt tegen Eva: 'Jij zal het leiderschap van je man willen weerstaan en hij zal over jou heersen op grond van zijn grotere kracht.'

Vóór de zondeval hadden ze in blijde harmonie voor Gods aangezicht geleefd. Na de zondeval zei God dat Hij Adams specifieke terrein van verantwoordelijkheid zou vervloeken; de bodem zou dorens en distels hebben en hij zou moeten zweten voor zijn brood. Vervolgens zei hij dat hij Eva's specifieke terrein van verantwoordelijkheid zou vervloeken; in pijn zou zij kinderen voortbrengen. Pijn zou hun mooie, harmonieuze relatie verstoren. Eva zou proberen zich gezag over Adam toe te eigenen en zijn leiderschap willen weerstaan en Adam zou zich tegen haar verzetten en over haar heersen.

(viii) Het herstel

In Kolossenzen 3:18-19 maken we Genesis 3:16 ongedaan. De vloek bracht een misvorming van voorgaande rollen, geen introductie van nieuwe. Als dat het geval is, dan zouden we Genesis 3:16 nooit moeten gebruiken om onderwijs te geven over mannelijk leiderschap in het huwelijk. Dit is een vloek, een oordeel, en de hele Bijbel laat vanaf Genesis 3:16 zien hoe God bezig is de vloek, die bij de zondeval werd opgelegd, te overwinnen. Als dit de juiste interpretatie is, dan zouden we moeten verwachten dat er een ommekeer plaatsvindt: niet meer de begeerten om te weerstaan en te heersen, maar eerder 'vrouwen, erken het gezag van uw man, en mannen, heb uw vrouw lief en wees niet bitter tegen haar', wat precies is wat wordt geleerd in Kolossenzen 3:18-19.

(ix) Het mysterie

In Efeziërs 5:31-32 haalt Paulus Genesis 2 aan over Adam en Eva: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één lichaam zijn' en vervolgens zegt hij: 'Dit mysterie is groot' (in de ogen van Paulus was een mysterie iets wat er al wel was, maar nog niet werd begrepen). Paulus zegt hier dat het Gods oorspronkelijke bedoeling was dat het huwelijk het beeld zou zijn van de relatie tussen Christus en de kerk. Dat is geen cultureel aanpasbare waarheid; het overstijgt alle culturen en alle perioden van de geschiedenis. Dat is waarom Paulus kan zeggen: 'En zoals de kerk het gezag van Christus erkent, zo moeten vrouwen in ieder opzicht het

gezag van hun man erkennen,' en waarom hij ook kan zeggen: 'Mannen, heb uw vrouw lief, zoals Christus de kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft prijsgegeven.'

(x) De parallel met de Drie-eenheid

1 Korintiërs 11:3 - 'Christus is het hoofd van de man, de man het hoofd van de vrouw en God het hoofd van Christus.' Er is een parallel tussen Vader en Zoon in de Drie-eenheid en man en vrouw in het huwelijk. Straks meer hierover.

In ons eigen huwelijk praten Margaret en ik vaak over veel beslissingen, zowel kleine als grote. Ik respecteer dikwijls de wensen van Margaret en zij op haar beurt mijn wensen, omdat we van elkaar houden. We hebben geleerd naar elkaar te luisteren en elkaar te vertrouwen. Maar de verantwoordelijkheid om beslissingen te nemen rust nog steeds bij mij. Ik ben het niet eens met diegenen die zeggen dat mannelijk leiderschap alleen maar één keer in de tien jaar iets uitmaakt wanneer een echtpaar het niet eens kan worden. Ik denk dat mannelijk 'hoofd zijn van', of leiderschap, een verschil maakt in de dagelijkse beslissingen die echtparen samen nemen. Ik zeg niet dat de man alle beslissingen in het gezin moet nemen. Er zijn hele gebieden waar Margaret verantwoordelijk voor is en waar ik me niet mee bemoei en vice versa. Maar er zijn beslissingen die we dagelijks nemen en waarbij de verantwoordelijkheid uiteindelijk bij mij rust, niet omdat ik een wijzer en begaafder leider ben, maar omdat ik de echtgenoot ben en God mij die verantwoordelijkheid gegeven heeft. Ondanks de druk van de cultuur zal ik deze mannelijke verantwoordelijkheid niet negeren noch me er door in verlegenheid laten brengen.

Twee jaar geleden begon Margaret steeds meer last te krijgen van pijn die verergerde bij kou en vochtigheid. Ik had al twintig jaar les gegeven op de Trinity Evangelical Divinity School, maar het klimaat was vaak koud en vochtig. We bezochten Arizona waar het droog en heet is en Margaret voelde zich een stuk beter. Ik zei: 'Margaret, ik zou met alle liefde daar naar toe verhuizen, maar er is geen werk voor me.' Ik ben maar voor één ding opgeleid - lesgeven op een theologisch seminarie. Toen bood Phoenix Seminary me een baan aan. In mijn dagelijks bijbelgedeelte kwam ik bij Efeziërs 5:28: 'Zo moeten mannen hun vrouwen liefhebben, als hun eigen lichaam.' Ik dacht: 'De Bijbel zegt dat ik word verondersteld mijn vrouw lief te hebben als mijn eigen lichaam, zou ik daarom niet moeten verhuizen voor de gezondheid van Margaret?' Ik raakte ervan overtuigd dat ik moest verhuizen. Het probleem was dat Margaret niet wilde verhuizen omdat zij wist dat God mij een bediening op Trinity had gegeven en zij vond een lichamelijke kwaal geen reden om dat op te geven! We zaten in een impasse. Een aantal weken lang bespraken we het dagelijks. Uiteindelijk zei Margaret op een dag: 'Wayne, ik heb besloten dat ik de beslissing aan jou laat!' Op dat moment voelde dat zo juist. We verhuisden, God heeft ons veel zegen gegeven en Margaret voelt zich duidelijk beter.

GEVAREN VAN MISVORMING

Met betrekking tot mannelijk leiderschap zijn er echter gevaren voor misvorming. Het bijbelse ideaal is een liefdevol, nederig uitoefenen van gezag en een vreugdevolle, verstandige onderdanigheid aan dat leiderschap. In beide richting zijn dwalingen mogelijk. Aan de ene kant heb je bijvoorbeeld de man die een tiran wordt en niet voor zijn vrouw zorgt, en aan de andere kant is er de vrouw die het gezag in het huwelijk wil opeisen. Wanneer een tiran getrouwd is met zo'n veeleisende vrouw, heb je altijd conflict. Maar er zijn ook tegenovergestelde dwalingen van passieve aard. Een man kan zijn leidersrol opgeven: de kinderen staan niet onder discipline en doen hun huiswerk niet, het dak lekt en hij doet er niets aan. Hij komt gewoon thuis, zet de tv aan en drinkt een biertje. Of er is passiviteit van de kant van een vrouw waar haar bijdrage aan de besluitvorming al 30-40 jaar is: 'Ja schat, wat je maar wilt.' Dat is geen verstandige, vreugdevolle onderdanigheid. Dan ben je een deurmat.

Als nu een sul getrouwd is met een kenau, dan loopt zij rond en voert al haar plannen door en hij volgt op zes stappen afstand. Als een tiran getrouwd is met een deurmat, kan er sprake zijn van vreselijk misbruik en ontmenselijking van de vrouw. Als een sul getrouwd is met een deurmat, is het hopeloos!

Ik denk dat we allemaal, zelfs als christenen, voortdurend geconfronteerd worden met verleidingen om af te wijken naar de ene of de andere kant. Misschien gedraag jij je in het openbaar op de ene manier, thuis op een andere manier en wanneer je de familie van je vrouw bezoekt op weer een andere manier. Hoe krijgen we dat goed? Door voortdurend in het Woord te blijven, elke dag te bidden voor

Gods leiding en in een gemeenschap van mensen te zijn waar we worden bemoedigd om Gods plan te volgen.

DRIE TEGENWERPINGEN VAN EGALITARISTEN

Egalitaristen zijn christenen die zeggen dat er in het huwelijk en in de kerk geen verschil in rol is die gebaseerd is op geslacht alleen.

(i) Galaten 3:28

'(...) mannen of vrouwen - u bent allen één in Christus Jezus.' Dat vers zegt niet dat wij hetzelfde zijn. Het zegt dat we allen één zijn in Christus. Rick Hove deed in zijn boek 'Equality in Christ?' (een gedetailleerde studie van Galaten 3:28) uitgebreid onderzoek naar de zin 'u bent allen één' en zegt dat het altijd twee of meer verschillende dingen aan elkaar koppelt, nooit dingen die hetzelfde zijn. Er zijn veel voorbeelden, bijvoorbeeld 'vele leden maar één lichaam' of 'hij die plant en hij die water geeft'. Galaten 3:28 leert dus niet dat man/vrouw verschillen worden afgeschaft, het zegt dat we verenigd zouden moeten zijn.

(ii) Efeziërs 5:21

'(...) aanvaard elkaars gezag uit eerbied voor Christus.' Egalitaristen zeggen dat dit 'wederzijdse onderdanigheid' leert, een verwarrende uitdrukking die elk idee van mannelijk leiderschap afzwakt. In de context heeft Paulus het over drie relaties - vrouwen moeten hun man onderdanig zijn, kinderen hun ouders en dienaren hun meesters. Je kunt niet zeggen dat vrouwen hun man onderdanig moeten zijn en mannen hun vrouw, want dan moet je zeggen dat kinderen hun ouders onderdanig moeten zijn en ouders hun kinderen. Die passage leert geen neutralisatie van mannelijk gezag, net zomin als van ouderlijk gezag.

(iii) Efeziërs 5:22

'(...) een man is het hoofd van zijn vrouw, zoals Christus het hoofd is van de kerk.' Egalitaristen beweren dat het woord 'hoofd' geen gezag betekent maar 'bron' (bijv. Adam was de bron van Eva). Het Griekse woord is 'kephale'. Ik heb een lijst op de computer waarin staat hoe vaak dat woord voorkomt in de wereld van de oudheid - er zijn 2336 voorbeelden van. In de meeste gevallen betekent het gewoon letterlijk hoofd, zoals een soldaat die het hoofd van een ander afhakt in de strijd. Ik vond tenminste 50 voorbeelden waarbij de ene persoon het hoofd was van een ander en het ging altijd om een gezagsrelatie, bijv. 'de generaal staat aan het hoofd van het leger', 'de keizer is het hoofd van het rijk'. Nergens in de hele Griekse literatuur is er een plek waar gezegd wordt dat persoon A het hoofd is van persoon B en waarbij hij geen gezag over die persoon uitoefent.

Ik heb een persoonlijke brief die ik mocht publiceren van Peter Greer van de Bodleian bibliotheek in Oxford waar hij al 52 jaar werkzaam is als lexicograaf. Hij is momenteel de grootste expert op het gebied van oude, Griekse woorden. Vorige week ontmoette ik hem. Hij zegt in deze brief dat de betekenis 'bron' voor kephale niet bestaat.

DE GELIJKHEID EN DE VERSCHILLEN TUSSEN MANNEN EN VROUWEN WEERSPIEGELEN DE GELIJKHEID EN DE VERSCHILLEN BINNEN DE DRIE-EENHEID

Dit vormt de kern van de controversie en laat zien dat er veel meer op het spel staat; het wezen van God zelf. Paulus zegt in 1 Korintiërs 11:3: 'Ik moet u echter nog het volgende zeggen. Christus is het hoofd van de man, de man het hoofd van de vrouw en God het hoofd van Christus.' Er is dus sprake van een gezagsrelatie binnen de Drie-eenheid; de Vader heeft een gezag dat de Zoon niet heeft. We zien dat in de schepping en in de verlossing. De Vader was degene die initieerde en door de Zoon de wereld schiep, en de Vader zond de Zoon naar de wereld om voor onze zonden te sterven.

De Zoon stuurde de Vader niet. De Vader stuurde de Zoon. Er bestond een gezagsrelatie. Het gaat terug tot vóór de schepping. Efeziërs 1:4 'In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen'. Dat betekent dat je de Vader had en de Zoon en dat het verlossingsplan al was uitgewerkt vóórdat er nog van enige schepping sprake was. Vader en Zoon zijn al eeuwig Vader en Zoon geweest en zullen dat voor eeuwig zijn. De Zoon zit aan de rechterhand van

de Vader. De Vader heeft binnen de Drie-eenheid een gezag dat de Zoon niet heeft (1 Korintiërs 15:28).

Dit betekent dat het idee van 'hoofd zijn van' en onderdanigheid binnen een relatie niet is begonnen bij de patriarchale samenleving in het Oude Testament of zelfs bij de schepping van Adam en Eva in de tuin. Het is begonnen vóór de schepping - binnen de relatie tussen de Vader en de Zoon in de Drie-eenheid. De vader heeft een leiderschapsrol en gezag om te initiëren en te leiden, wat de Zoon niet heeft. Wanneer is dit begonnen? Het idee van 'hoofd zijn van' en onderdanigheid is nooit begonnen. Het heeft altijd bestaan in de eeuwige natuur van God zelf in de relatie tussen Vader, Zoon en de Heilige Geest. Het is er altijd geweest.

Binnen deze gezagsrelatie, die de meest fundamentele is, is gezag niet gebaseerd op gaven of bekwaamheid; de Vader, Zoon en Heilige Geest zijn gelijk in alle eigenschappen en in alle volmaaktheden. Het is niet omdat de één een betere leider is of meer talent of wijsheid heeft. Gezag en onderdanigheid zijn er gewoon. Gezag komt de Vader toe, niet omdat Hij wijzer is of meer getalenteerd als leider, maar gewoon omdat Hij Vader is. Gezag en onderdanigheid tussen Vader, Zoon en Heilige Geest is het fundamentele verschil tussen de personen van de Drie-eenheid. Zij verschillen niet in welke eigenschappen dan ook, zij verschillen alleen in hoe ze zich tot elkaar verhouden en die relatie is er een van leiderschap en gezag aan de ene kant en van niet gedwongen, weloverwogen, vreugdevolle, gewillige onderdanigheid aan de andere kant.

Onderdanigheid aan rechtvaardig gezag is goed en wenselijk en dat heeft de eeuwige Zoon altijd laten zien. Het is de heerlijkheid van de Zoon in zijn relatie met de Vader. Wanneer het idee van gezag en onderdanigheid ons begint tegen te staan, komen we aan iets heel dieps. We krijgen dan een hekel aan God zelf.

Egalitaristen zeggen meestal: 'Als je gelijkheid hebt, dan kun je geen mannelijk leiderschap hebben'. Wij zeggen: 'Kijk naar de Drie-eenheid; je kunt beide hebben'.

Het verontrustende is dat sommige vooraanstaande egalitaristische theologen hebben geschreven dat zij geloven dat er sprake is van wederzijdse onderdanigheid in de Drie-eenheid, d.w.z. dat de Vader zich ook onderwerpt aan de Zoon, hoewel geen enkel Schriftgedeelte dit zegt. Dit is nooit geleerd door enig orthodox leraar in de geschiedenis van de kerk van de afgelopen 2000 jaar. Zo diep is hun toewijding aan een opvatting van gelijkheid tussen man en vrouw in het huwelijk dat ze zo nodig rommelen met de leer van de Drie-eenheid om dit standpunt te handhaven.

GELIJKHEID EN VERSCHILLEN TUSSEN MANNEN EN VROUWEN ZIJN HEEL ERG GOED

We zouden blij moeten zijn met de leer dat mannen en vrouwen gelijk zijn maar toch verschillend. We zijn dat echter niet omdat we ertoe neigen er verlegen mee te zijn. We willen niet door anderen worden aangevallen of geminacht. Maar 'God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was' (Gen. 1:31).

Als het zeer goed is, dan is het eerlijk. Onze egalitaristische vrienden zeggen dat het niet eerlijk is. Zegt de Zoon tegen de Vader: 'Het is niet eerlijk; U hebt het al zo'n vier miljoen jaar voor het zeggen gehad; nu is het mijn beurt voor de volgende vier miljoen jaar?'. Nee, Hij zegt: 'Ik heb lust om uw wil te doen, mijn God.' De geschapen orde is de beste voor ons omdat hij afkomstig is van een wijze schepper. Dit standpunt is niet anti-vrouw. Het eert vrouwen eerlijk als vrouwen en mannen als mannen.

In het scheppen van man en vrouw brengt God een verbazingwekkende eenheid tot stand bij mensen die verschillen. Deze eenheid vindt zijn uitdrukking in onze seksualiteit binnen het huwelijk. 'Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.' God heeft ons zo gemaakt dat we het meest worden aangetrokken tot de delen van ons die het meest verschillend zijn. Onze diepste eenheid, lichamelijk, emotioneel en geestelijk, komt tot een punt waar we het meest verschillend zijn en in onze lichamelijke eenwording, zoals God het bedoeld heeft, is er geen ontmenselijking van vrouwen, is er geen ontmaning van mannen, maar is er gelijkheid en eer en vreugde.

Ik geloof dat de seksuele relatie binnen het huwelijk door God is bedoeld om te laten zien dat er tegelijkertijd verschil, gelijkheid én eenheid kan bestaan. En vanuit die eenwording binnen het huwelijk heeft God een wel heel bijzonder gebeuren verordend: de schepping van een nieuw menselijk wezen naar het beeld van God.

DIT IS DE KERN IN EEN ENORME STRIJD OM GODS EER

Die fluistering in je oor die zegt dat je de verschillen niet moet benadrukken, is een sterke, geestelijke macht die zich richt tegen Gods plan. Maar in het andere oor is er vaak een andere stem geweest die fluisterde: 'Mannen, jullie zijn beter dan vrouwen, jullie zijn superieur' of 'Jij bent een vrouw, jij bent inferieur'. Er zijn vijandige, geestelijke machten die proberen onze gelijkheid te vernietigen en het leidt tot misbruik en ontmenselijking. Breng die stemmen tot zwijgen en luister naar God.

Wil jij Gods wijze plan volgen? Wil jij blij zijn met je man-zijn, blij zijn met je vrouw-zijn, blij zijn met je gelijkheid? Wil jij op aarde de heerlijkheid van God in zijn plan voor mannen en vrouwen zichtbaar maken?

Wayne Grudem is een Research Professor in de theologie op het Phoenix Seminary in Scottsdale, Arizona, USA. Hij heeft twintig jaar les gegeven op de Trinity Evangelical School in Deerfeld, Illinois. Hij is de schrijver van Bible Doctrine en de bestseller Systematic Theology (beide IVP) en co-auteur met John Piper van Discovering Biblical Manhood and Womanhood (Crossway Books).

*Oorspronkelijke titel: Gender confusion van Wayne Grudem
Newfrontiers Magazine . volume 2 . issue 9 . december 2004 > february 2005*